Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 3241 — SIX PAGES — NGÀY THỨ HAI 24 JUIN 1929.— NGÀY 18 THÁNG NĂM, NĂM KỈ-TỊ — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 22

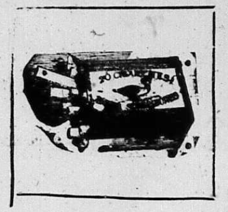

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

DEPOT LEGAL INDOCHINE Nº 11116

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bán lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đàng Lucien Mossard số 13 (gần trường-học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

HAI TIẾNG «DANH-DỰ»

Danh dự là gì ?

Chính là một tia sáng, nhờ bởi tài-đức kinh-thiên, công-trình vĩ-đại và sự-nghiệp khôi-kỳ gây nên vậy. Nói đến danh-dự tất ai cũng ham cũng muốn. Cái danh-dự rất có quan-hệ cho đời người. Người mà được danh dự thì sách biên, sử chép, ai cũng tôn kính sùng bái. Sống thì được mọi người yêu mến, chết thì được mọi người than-tiếc. Tên không mất mà tuổi cũng không tiêu. Tên tuổi vẫn đời đời nằm trên tấm bia đá, trải bao thỏ lặn ác tà, mà xem tựa hồ vết xưa không mất, người cũ cũng vẫn còn.

Người mà không có danh-dự, sống không thích hạp với thời thế mà chết cũng chẳng có cái ảnh-hưởng cho nhơn-quần. Đối với người vô danh-dự thời sống chết cũng chẳng có cái cảm tình quan-thiết gì với cá-nhơn. Mà đối với người có danh-dự, hoặc giả vì danh-dự mà chết, thời cái sự sống chết rất có quan-hệ với mọi người và xã-hội vậy.

Cho nên ở đời quí nhứt là được danh-dự. Từ xưa đến nay, cứ xem ở sử sách biên chép, thời thấy biết bao nhiêu người vì ham muốn danh-dự mà chết. Nhưng cái chết của những người này lại có hai cách : một đàng vì muốn được danh-dự đặng làm vẻ vang cho quốc-gia nòi giống, làm sáng sủa cho xã-hội nhơn-quần mà chết. Còn một đàng chỉ vì thất-vọng về danh-dự, hoặc thất bại về đường danh dự mà chết. Cũng vì ham muốn danh-dự mà hai đàng cùng chết. Cái chết của một đàng thì đáng thương đáng tiếc, đáng nêu danh ở sử sách để ca-tụng cái chí của kẻ anh-hùng. Còn một đàng cũng nên nêu ra để kẻ sau trông thấy mà tránh vậy.

Cái danh-dự rất quí, quí hơn ngọc mắt hơn vàng. Cứ xem ở đời nay, nhiều kẻ vất tiền đi mua danh-dự, dẫu có cao giá mấy đi nữa, cũng mua cho được mới nghe. Thế thì cái danh-dự chẳng mắt chẳng quí ư? Cái danh-dự cũng đáng ham đáng muốn thật, song thử nghĩ, nó cũng hại biết bao nhiêu người anh-hùng chí sĩ, kẻ phú-hộ cao sang. Vì danh dự mà chết, vì danh-dự mà gia sảng đổ xiêu, cửa nhà sa sút. Ôi! cái danh-dự! Cái danh-dự cũng hại thật mà.

Thử xem ở lịch-sử cổ-kim Đông Tây, coi người nước nào ham muốn danh-dự hơn hết? Bên Âu-Mỹ thời thật có đại-đa số người. Mà ở Trung-huê, Nhựt-bổn, Ấn-độ, chỉ đến nước ta cũng không ít vậy.

Người ta sanh ra ở đời, ai mà chẳng biết yêu quí cái danh-dự. Trừ ra những kẻ, chỉ biết mình, chớ không biết đến cá-nhơn, xã-hội, sớm dục-lợi, tối lo giàu, thì thật không tưởng đến danh dự là gì cả. Sống làm một pho tượng gỗ, chết thời một nắm đất vàng, cỏ mọc rậm-rì, không mấy ai thèm đoái hoài nhắc nhở.

Đã làm một người ở dương thế, thời cũng một lần sanh ra, một lần chết. Trăm năm vẫn-vỏi, cuộc đời đổi thay. Người ta năm tuổi có chừng, ký ức có hạn. Nghĩ thế cho nên ta cũng không nên quí trọng cái sự sống làm gì, thà rằng chết cũng không uổng mà.

Chúng ta ngày nay gặp lúc thái-bình, tai không nghe tiếng súng nổ, mắt không trông thấy lằn khói bay, vậy chúng ta muốn được có cái danh-dự mà không phải hủy thân mình thì không khó gì. Vậy ta nên bỏ một món tiền để giúp anh em thanh-niên nghèo khó mà có chí muốn sang Pháp du học. Ta nên biết, tương-lai nước nhà sở cậy vào đám thanh-niên ấy làm một đạo binh tiên-phuông vậy. Ruộng đất nhiều, tiền của dư, cũng nên xuất một ít để mua cái danh-dự chánh đáng, mà cũng chính là ta giúp ích cho nước nhà ta đó.

Thế sự lăng xăng, thời gian man mác, sống chết không chừng, vậy ta được sống ngày nào, thời ta cũng nên ráng mà tô-điểm cho cái đời ta, mà tức là tô điểm cho non sông nòi giống ta vậy.

Vậy thử hỏi, người nước ta bấy giờ, có mấy ai biết ham muốn và quí trọng danh-dự cho cháng đáng?

LÂM-QUỐC-THÁI

Phần nước dồi-dào

Tiếp được tin mừng rằng ông Trần-văn Khuê, Thơ-ký thượng hạng tại sở Bưu-điện Saigon, Huyện hàm, vừa rồi được đặc-ân của Triều-đình Huế, thưởng Tứ-đẳng Long-bội-tinh (Officier du Dragon de l'Annam.

Bổn-báo xin có lời trịnh-trọng kính chia mừng cùng ngài và cầu chúc cho ngài sẽ còn được hưởng nhiều ân huệ về sau lắm lúc.

L.T.T.V.

Ai bị bịnh thời-khí

Lúc này chứng bịnh thời-khí nổi dậy rất nhiều. Vậy vì sự làm phước, ông Hội-đồng Nguyễn-khắc-Nương chẳng nại thất công tốn của, có ngâm sẵn thuốc rượu tại nhà để cho không những người vướng bịnh. Thuốc rượu của ông thật là thần-hiệu lắm, ai vướng bịnh ấy nên kíp đến nhà ông tại đường La Grandière số 98 (Saigon) mà xin về uống. Bất hạn ngày đêm khuya sớm gì cũng đặng. Nhớ đem theo một cái ve nhỏ-nhỏ.

CUỘC TIẾP RƯỚC ÔNG TAGORE TẠI SAIGON

Ảnh chụp khi nhà đại thi-sĩ TAGORE ở dưới tàu bước lên

Sau một cuộc diễn-thuyết tại nhà hát Tây trong đêm thứ sáu 21 Juin, thì sáng ngày thứ bảy 22 Juin ông Robindranath Tagore đi dạo Thành-phố Saigon và Cholon. Viếng Chiến-sĩ trận-vong đài, Việt-Nam Kỷ-niệm đài, viện Bác-cổ Blanchard de la Brosse, vườn Bách-thú, trường đại-học Pétrus Ký, trường nữ-học Bổn-quốc, trường nữ-học Tây, trường máy, một kiểng chùa của Annam và một kiểng chùa của người Tàu.

Chiều lại thì đi viếng trường Mỹ-nghệ Thudaumot, Bienhoa, lăng quan Tả-quân Lê-văn-Duyệt, nhà-in và nhà tư ông Nguyễn-văn-Của, trường tư-thục Huỳnh-khương-Ninh.

Mỗi nơi ông Rabindranath Tagore đến viếng thì đều có bàn Ủy-viên đi theo và được tiếp-nghinh rất trọng hậu.

Ảnh chụp khi nhà đại thi-sĩ TAGORE ở tại nhà ông hội-đồng quản-hạt Diệp-văn-Giáp.

Ông Rabindranath Tagore tại nhà ông Nguyễn-văn-Của

Gần 5 giờ chiều, khi ngài đi viếng trường Mỹ nghệ Thadaumot, Bienhoa, lăng quan Tả-quân Lê-văn-Duyệt trở về, thì đến viếng nhà-in và nhà tư ông Nguyễn-văn-Của. Xe-hơi vừa ngừng bánh trước thềm ngoài, thì trong nhà in ông Nguyễn-văn-Của liền bước ra tiếp chào và rước. Ngài vào ngồi nơi ghế. Tiếp đến thì quí ông Tây Nam và Ấn-độ trong bàn Ủy-viên lần-lượt tiến vào. Hôm nay nhà đại thi-sĩ Rabindranath Tagore mình mặc áo trắng dài, đầu đội mũ đen. Trời chiều, bóng ác xế ngả về tây, ánh vàng đã hơi lạt, trông người thật vẻ oai-nghiêm, râu trắng dài xuống ngực, màu da trắng đỏ hồng-hào, đôi mắt tinh thần, trông rõ-ràng một vị thánh. Nhưng xem người có dáng mệt người, nên khi ngài vào ngồi nơi ghế ngoài, giữa nhà-sách ngắm trông một chập rồi thì rước ngài lên nhà-tư nơi từng lầu trên. Vì thấy ngài có vẻ nhọc quá nên không thể dẫn ngài dạo xem công-cuộc trong nhà in được.

Nơi nhà tư ông Nguyễn-văn-Của, hôm nay bài-trí rất trang-hoàng, nên vẻ nguy-nga đã sẵn lại càng tráng-lệ hơn nhiều. Đèn điện sáng trưng, chiếu vào các món đồ cổ và những nét chạm trổ rất tinh-xảo khoe màu hực-hở.

Đến nơi, nhà đại thi sĩ Tagore ngồi nơi ghế giữa, chung quanh thì quí ông Tây Nam và Ấn-độ trong bàn Ủy-viên cùng cả thảy quan-khách. Như là: quí ông Bùi-quang-Chiêu, Lê-quang-Liêm dit Bảy, Trần-văn-Đôn, Trần-văn-Khá, Monribot, Trương-văn-Bền, Lưu-văn-Lang, Trần-trinh-Trạch, Lê-trung-Nghĩa, Nguyễn-khắc-Nương, Paul Marchet, Hồ-văn-Nguơn, Lữ-thái Bình, Trúc-Viên, Huỳnh-văn-Chính dit Tự-Do, Nguyễn-đức-Nhuận, Lâm-văn-Ngọ, và còn nhiều vị nữa song vì không rõ hết tôn-danh nên xin miễn lỗi. Cũng có hơn 10 vị người Ấn-độ và có quí bà Trần-văn-Đôn, Nguyễn-khắc-Nương cùng linh át và bà Nguyễn-văn Của. Thêm nữa đờn-bà Ấn-độ cũng có ít bà đến dự. Tính ra phỏng trên 30 vị.

Nhà đại thi-sĩ Tagore nhơn vì không thông tiếng Pháp, nên khi mỗi vị tiến đến chào mừng ngài thì phải nhờ có vị Langsa theo ngài thạo tiếng Hồng-mao thông-ngôn lại cho ngài nghe. Ngài rất vui-vẻ mà được các quan khách Tây Nam và Ấn-độ mỗi khi đến ra mắt và chúc mừng ngài.

Ngài ngồi nơi phòng khách ngắm trông những vật cổ và những vết chạm-trổ chung quanh một hồi lâu, ông Nguyễn-văn-Của liền mời ngài và các quan khách sang phòng dự tiệc rượu Champagne để giải lao. Nơi bàn tiệc, trần-thiết cũng được vẻ trang-hoàng và nghi tiết lắm. Khăn trắng trải dài, giữa mấy bình hoa tươi và bánh, còn hai bên thì ly sắp dài, trông rực-rỡ. Nhà đại thi-sĩ ngồi giữa, chung-quanh thì chư quan-khách đứng dài, rượu bánh ăn uống vui cười và xem mỗi người cũng đều tỏ dáng hân-hoan, thầm khâm-phục cái đức trọng đạo cao mỗi lần liếc mắt nhìn mặt nhà đại thi-sĩ.

Mấy từng rượu vừa mãn, thì sang trở lại khách-phòng để uống trà và hút thuốc. Có nhà chụp ảnh Khánh-Ký đến rọi ảnh để làm Kỷ-niệm.

Đàm đạo giây phút, ngài liền xin cáo từ trở gót. Các quan-khách cũng theo ra tiễn ngài lên xe lước dậm. Bây giờ đã 6 giờ ngoài.

Ảnh chụp khi nhà đại thi sĩ TAGORE dự tiệc rượu tại dinh Đốc-lý Thành-phố Saigon

Ấy công-cuộc tiếp rước nhà đại thi sĩ Tagore từ hôm trưa thứ sáu 21 Juin, khi ngài ở dưới tàu bước chưn lên đến trọn ngày thứ bảy đều được hoàn-toàn mĩ-mãn và nơi đâu cũng được ổn-thỏa mọi bề.

Tối lại, cũng bữa thứ bảy 22 Juin ấy, thì ngài dự-khán hát bóng tại nhà hát Eden-Cinéma.

Nhà đại thi sĩ Tagore nghỉ tại Saigon một ngày Chúa nhựt 23 Juin nữa, kế hồi 6 giờ sáng này đã theo tàu về xứ. Có các quí ông trong bàn Ủy-viên ra tận bến tàu tiễn-hành và chúc lành ngài hồi 10 giờ đêm.

L. T. T. V.

Ảnh chụp khi nhà đại thi-sĩ Tagore viếng tại nhà ông Nguyễn văn-Của

MUỐN BÁN

Một bộ ghế salon theo kiểu Louis XV, bao gấm thếp vàng, còn tốt đẹp lắm.

Quí vị nào muốn mua xin do nơi Bổn-quán mà thương-nghị

Hãy tiện-tặng đi. Nên nghĩ tới việc tương-lai của quí đồng-bào của gia-quyến quí-vị và của nước nhà. Người nào mà không có tiền dư thì không làm gì đặng cả!

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Feuilleton nº 974 — Du 24 Juin 1929.

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ VI (cuốn chót)

HỒI THỨ V

(Tiếp theo)

Nhận quả là tiếng bông đèn nổ rồi, bà mới an tâm mà nhẹ bước lần vào, bà lần lại « táp-đờ-nuy » bà coi ly thuốc còn hay hết. Bà thấy còn một phần, mất hết hai phần. Bà nghĩ cho Hoa-lân-Tin uống rồi, bà mừng, chớ bà đâu ng~ là kẻ Monte-Cristo gạt bà, đổ hết hai phần, chừa lại một phần, cho bà lầm tưởng là Hoa-lân-Tin đà uống.

Bà Vinh-Pho với tay lấy chai thuốc, cầm lại lò-ấp mà đổ sạch xuống tro; đổ rồi bà lại có ý làm cho phi tang, một là xốc tro lên trộn-trạo rút cho mau hết thuốc cho không thấy dấu; hai là móc khăn trong túi ra lau trên bàn. Nếu trong lúc bà qua phòng, bước lại coi chừng chai thuốc với Hoa-lân-Tin, cho đến khi bà đổ chai thuốc, lau chùi rồi để lại, nếu trong cơn ấy mà có ai thấy bà, thì se thấy bà ngần-ngại biết bao, sợ sệt biết bao; không những chơn bước gập-ghình, tấc lòng hồi-hộp mà thôi, bà sợ cho đến đỗi tay bà với lấy chai thuốc mà rung, chơn bước lại giường mà sợ; đôi mắt bà chẳng dám nhìn cho tận mặt Hoa-lân-Tin. Cũng bởi ngọn đèn chong leo-lét, cảnh quạnh yêm-điềm, đang lúc đêm khuya canh vắng như vầy đây, bà lén qua phòng con-chồng bà mà làm chuyện bất nhân thất đức, thì cái cảnh âu-sầu ấy đối với cái tính sâu-độc của bà, dầu cho bà là kẻ vô tâm vì ác đi nữa, lẽ nào bà lại chẳng sợ sệt, không sụt sùi. Cái sợ sệt ấy, sụt-sùi ấy khiến bà làm mà sợ, sợ mà làm! Giây phút bà bậm môi, dằn lòng sợ, làm gan, với tay vén màng rồi chờm lên đầu nằm Hoa-lân-Tin, dòm sắc mặt Hoa-lân-Tin mà coi. Thương ôi, lúc bấy giờ Hoa-lân-Tin đã tắt hơi, hai hàm răng khít, không còn hơi-hóp chút nào. Đã vậy lại thấy, hai môi tái ngắt, mặt đã biến sắc, đôi mắt trỏm-lơ; rõ ràng một nhánh đào thơ, bị nắng táp mà xào mà ủ! Tuy vậy mà bà Vinh-Pho cũng chưa quyết định cho Hoa-lân-Tin, chết rồi hay còn mê-giấc. Muốn coi cho chắc ý, bà bậm môi làm gan, dở mền Hoa-lân-Tin ra, rồi đặc tay lên ngực Hoa-lân-Tin mà coi thử trái tim nàng còn nhảy. Hoa-lân-Tin chết rồi! Ngực hết nhảy rồi! Thế mà bà Vinh-Pho còn nghe hơi nhảy; nhảy động tay bà. Bà thất kinh, tưởng Hoa-lân-Tin còn sống, bà giựt tay lên, không ngờ hơi nhảy bà nghe động tay bà đó chẳng phải là hơi nhảy của Hoa-lân-Tin, mà rõ là hơi của bà; vì lòng bà hồi-hộp, ngực nhảy đôm độp làm cho tay bà rung, bà mới lầm nghe lầm tưởng. Giựt tay rồi, bà đứng nhìn Hoa-lân-Tin. Nhìn kỹ Hoa-lân-Tin thiệt chết rồi: bị thuốc độc bầm mắt, bầm môi, phao tay giựt hết. Chắc ý rồi bà Vinh-Pho, nghi không đứng đây nữa làm gì. Bà tính trở về phòng. Bà mới dề bước thối lui, tay bà còn vén màng, đôi mắt trơ nhìn con ghẻ. Đứng mà nhìn ngó vậy rất lâu, kẻ nói tại tự hồi mà lòng không an, người lại rằng tại hồn Hoa-lân-Tin vấn-vít bà, nên bà đứng vén màng mà ngó mãi, không buông xuống đặng. Bỗng không, nghe tiếng bông đèn nổ râm-rắc; bà giựt mình buông tay, tấm màng rớt xuống. Bà vừa bỏ màng xuống, thì đèn chong vừa tắt, phòng Hoa-lân-Tin lặp-lè như tờ, tối đen như mực. Bà lật-đật bước ra. Bà bước vừa tới cửa, thì đồng-hồ treo trên vách phòng Hoa-lân-Tin lại kêu; kêu nói có mình canh phòng đây. Gõ bốn giờ hai khắc!

Bà Vinh-Pho đưa tay rờ cửa mà lần bước về phòng nggi an; bỏ phòng Hoa-lân-Tin, vì đèn hết dầu đèn tắt, phải chịu tối thuôi tới sáng.

Trời bình minh, ánh sáng lọn cửa sổ. Nhờ vậy mà phòng Hoa-lân-Tin, tuy chưa thiệt sáng, chớ mắt nhìn xem thấy vật thấy người; lúc bấy giờ, mới nghe con tỉ-tất ngủ ngoài góc thang lầu, thức dậy ho, ho ít tiếng rồi lại mở cửa phòng Hoa-lân-Tin mà vào, tay bưng cái « tách ». Vào thấy Hoa-lân-Tin nằm cứng đơ, như ai thì thấy vậy liền biết Hoa-lân-Tin chết rồi; chỉ như con-ở như con này, thấy nằm cứng đơ; lại nghi cho Hoa-lân-Tin còn mê giấc. Nó lại bận coi, thấy chai thuốc trống trơn, ly thuốc còn một phần, nó lại tưởng cho Hoa-lân-Tin uống; nên nó an lòng, cứ việc lại lo ấp lo vầy lửa. Vầy lửa rồi để đói nhảy phóc lên ghế nằm; tuy ngủ mớ, dậy mà còn ngây, bộ còn lừ-đừ, nên nằm xuống đà đôi mắt lim-dim, hơi buồn ngủ nữa.

(Mai tiếp)

BỊNH LIỆT KHÍ
Cách trị lành mạnh bằng thuốc hườn
GINAT và **SYNQUSINE**

Được cái gia-tài 300 triệu nào đá được sung-sướng gì đâu

Bà Berthelot-Jaubert vừa được một bà họ chết ở Úc-châu để lại cho một cái gia-sản 300 triệu.

Đang ở cảnh « thường thường bực trung » mà được 300 triệu thiết tưởng người tánh-tình đến thế nào cũng phải vừa lòng, cũng đến nhảy múa lên vì mừng-rỡ. Đồng tiền là cái hạnh-phước của người ta. Bà nầy chắc được hưởng cái hạnh-phước độc nhứt trong đời vậy.

Nhưng không! Từ ngày bà và cô con gái trong tay được cái tài-sản lớn ấy thì mất cả cái sung-sướng ngay trước. Không phải vì lo trộm cướp vào phá tủ, giết người.

Chỉ vì lúc cái tài-sản kia vào nhà bà thì bao nhiêu cái « phiền » của người đời cũng nối gót theo luôn cả vào.

Các báo vừa đăng tin bà được cái tài-sản ấy, ngay ngày đó, bà tiếp được hơn một trăm bức thơ của người nghèo gởi đến nhờ bà ban phước ban lộc cho.

Có đọc mỗi ngày từng ấy thơ mới biết cái « khổ » phải đọc thơ. Rồi thì chốc chốc lại một lá thơ. Suốt ngày như thế.

Buổi tối hôm ấy hơn hai trăm người đến chơi.

Mấy bữa sau, bà cùng con gái phải dọn lẻn đi ở phố khác. Thế mà bọn kia cũng tìm tỏi ra cho kỳ được chỗ ở của bà.

Cô con gái tuy đã có chồng con rồi mà từ ngày nhà được hưởng cái gia-sản ấy, hơn một trăm vị phong-lưu công-tử đệ đơn xin kết duyên cùng cô.

Có một điều phiền nhứt là nhà bà đủ ăn thôi, thế mà từ khi có tin được tài-sản, bà phải chạy cuống cuồng cho đủ tiền nạp các giấy má. Kỳ thật tài-sản kia, mẹ con bà chưa được lãnh một xu.

Ai bảo có tiền là sướng?

Ai - tín

Mới tiếp được tin chẳng lành rằng ông Phan-hữu-Phương, Đại hương-cả làng Châu-phú (Chaudoc) là linh nhạc của quan Phủ Đặng-ngọc-Chấn, tại phủ Thống đốc Nam-kỳ, mới từ-trần.

Ông hưởng thọ được 61 tuổi.

Lễ an-táng chưa rõ nhứt-định ngày nào.

Bổn-quán và đồng-nhân xin kính chia phần ưu cùng ông và bà quan Phủ Chấn cùng qui-quyến và cầu xin cho hương hồn Ông được về chốn thảnh-thơi.

L. T. T. V.

VIỆT - NAM

Lý-trung-Hưng

Truyện nầy tả những anh-hùng hào-kiệt đối với giang-san tổ-quốc nhiều đoạn rất hay.

Trọn bộ 4 quyển, mỗi quyển dày trên trăm trương giá bán (0$50) một quyển.

Trữ bán tại nhà in « Đức - Lưu-Phương ».

Nº 158 Rue d'Espagne — Saigon.

Bệnh Giang-mai NÊN CHỮA BẰNG thuốc viên
COMPRIMÉS DE GIBERT
Là thuốc kiến hiệu, chắc chắn kín đáo, tiện lợi, dầu bận công việc, khi đi đường cũng vẫn uống được
Hơn cả thuốc tiêm 914
MƯỜI HAI NĂM DANH TIẾNG
Có nhiều nhà lương y ca tụng
Muốn được thuốc thực hiệu thì phải nhìn kỹ tên hiệu nhà chế tạo là J. GIBERT, bào chế đệ nhất hạng — 19, Rue d'Aubagne, MARSEILLE
Ở Saigon có chỗ bán tại: Pharmacie Normale L. SARRAZAN

Ý nguyện của dân

Đơn dưng cho quan Chánh chủ-tỉnh Hatiên

Bẩm quan lớn,

Chúng tôi đồng đứng tên dưới đây là dân ở tại làng Vĩnh-gia (Châuđốc) tách chia ranh về Hatiên, vào đơn nầy xin quan lớn mở lượng hải-hà lập lại phần đất ấy một cái làng, đặt là làng Vĩnh phú (chiếu theo le plan Cadastral của sở Họa-đồ vẽ).

Nguyên theo số trát 170 để ngày 19 Mars 1927 của quận Tịnh-biên có hỏi làng Vĩnh-gia định chia phân nửa làng về tỉnh Hatiên đặt lên làng gì? Thì lúc ấy, làng có trả lời đặt tên làng Vĩnh-phú.

Vả chăng cái địa thế phân nửa làng Vĩnh-gia sáp nhập về Hatiên, là một cuộc đất còn hoang vu nhưng ruộng thuộc rồi ước được vài trăm mẫu. Từ ranh làng Vĩnh-gia đến làng Vĩnh-điền (Hatiên) thì cách xa độ chừng vài chục cây lô-mét (kilomètres) dân đinh phỏng định trên trăm rưỡi, thế thì lập một làng ở chốn nầy cũng chẳng kém gì.

Tại sao vậy? Thưa số là dân hiện ở hai xóm Mẹt-lung và Kha-sáp đều là dân có chưng trong bộ điền-thổ làng Vĩnhgia, nay về tỉnh Hatiên thì cho khỏi họ bỏ bộ bên Hatiên mà về ngụ tại Châuđốc. Và còn một điều cần yếu hơn hết là dân ở hai ấp nầy xa làng Vĩnh-điền có việc gì xảy ra thì bất tiện cho chúng nó. Như đã có xảy đến nhiều lần mấy đám cướp rất ghê-gớm ở khúc vắng tiều Kha-sáp như trở tay; mà ở đây không làng xóm thì sự trị-an của tỉnh Hatiên mai sau nầy thành ra hở-hững, e cho dân sự vì sự côi-cút ấy mà tấm dạ nhiệt-thành xao lảng đi chăng, thì cái phần đất nầy vẫn-giữ cái thú hoang nhàn đồng khô cỏ mọc. Thế cũng mất một mối lợi lớn cho tỉnh Hatiên vậy?

Còn theo ý dân nguyện, lập một làng ở phần đất nầy thì:

1· Lợi về đường kinh-tế.
2· Lợi về đường tài-chánh.
3· Lợi về sự khai-phá đất hoang-vu.
4· Lợi về sự qui tựu dân cư.

Thế thì, chẳng những làng giàu về sự đông đảo sung túc mà lại còn giàu về đất cát hoang-nhàn hóa ra ruộng vàng, đất bạc.

Vậy cúi xin quan lớn xét mấy khoản yêu cầu nầy lập nghị-định tập thêm cho tỉnh Hatiên một làng Vĩnh-phú, y theo lời làng Vĩnh-gia đặt năm 1926, thì chúng tôi lấy làm hạnh phước vô cùng.

Nay đồng xin.

Một đám dân ở về tỉnh Hatiên.
HỨA-QUANG-CỪ, lại cảo.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc Aden *ở Pháp sẽ đến tối 1er Juillet.*

Chiếc Compiègne *ở Pháp sẽ đến bữa 25 Juin.*

Chiếc Porthos *ở Pháp sẽ đến bữa 25 Juin.*

Chiếc Pierre Lecocq *ở Pháp sẽ đến tối 30 Juin.*

Chiếc Cap St-Jacques *ở Tonkin sẽ đến bữa 24 Juin.*

Chiếc Meinam *ở Tonkin sẽ đến bữa 25 Juin.*

Chiếc Metzinger *ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến tối 4 Juillet.*

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc Cap St-Jacques *sẽ chạy Pháp tối 29 Juin.*

Chiếc Meinam *sẽ chạy Pháp tối 27 Juin.*

Chiếc Métzinger *sẽ chạy Pháp tối 8 Juillet.*

Chiếc Lecocq *sẽ chạy Tonkin tối 4 Juillet.*

Chiếc Claude Chappe *sẽ chạy Tonkin bữa 27 Juin.*

Chiếc Compiègne *sẽ chạy Tonkin tối 28 Juin.*

Chiếc Yalou *sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bổn bữa 26 Juin.*

Chiếc Porthos *sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bổn tối 29 Juin.*

Một người lính Tây đi tắm biển bị chết đuối

Tourane 12 Juin.— *Hồi 3 giờ chiều hôm tết mồng năm (11 Juin) có 6 người lính Tây rủ nhau đi tắm biển. Khi ra đến bến tắm, thì 4 người lội xuống trước, 1 người lội theo sau, còn 1 người không tắm, đứng chơi trên bờ.*

Người lội xuống sau cũng lội theo các bạn lội ra ngoài xa, nhưng chẳng rõ vì làm sao, nửa đường chìm ngấm; mà có lẽ chưa ai biết chàng ta đã chết đuối rồi, cứ tưởng là còn lặn đi đâu đó; nhưng một chặp lâu không thấy tăm hơi, khiến cho các người kia đem lòng nghi sợ liền rủ nhau đi tìm, kẻ bơi thuyền, người lội nước, lại có mấy ông Tây ở gần đấy nghe tin, cũng hết lòng sốt sắng đi tìm giùm với, mà vẫn không thấy .... Bữa sau phải mướn bọn nhà nghề thả lưới quét, khắp quanh vùng ấy, cố tìm cho được. Lúc bấy giờ, vừa cả bọn đánh cá, lại tất cả quan Tây, lính Tây đều xúm nhau lại, hết sức kéo lưới riết một hồi lâu mới vớt được xác, ai nấy vội vàng vực lên trên bãi, cấp cứu cùng phương. mà ngặt vì chìm đã đến mấy giờ đồng hồ rồi, không tài hào tỉnh lại được, phải khiêng xác về trại để lo việc tống-chung.

Giữa bãi tắm chiều hôm ấy người ta đến xem đông lắm.

Hôm ấy nếu là một người Việt Nam chết đuối, thì thiên hạ đã cho là cùng chết một ngày với cụ Thuất-Nguyên xưa.

Vì ghen nhau, một nhà khiêu-vũ đánh chết một nhà đấu-võ

Nếu sợ chê là dốt chữ chữ người Tàu lầm hai chữ « Võ » là một nghĩa thì bỏ lối rèn chữ, để lại bằng chữ nôm mình: « Một nhà nhảy-đầm đánh chết một nhà đánh võ ».

Trong tháng trước đây, một hôm về hồi 5 giờ chiều, thiên-hạ xô nhau đi rần trên mặt phố Poissonnière là một phố lớn đông người ở thành Paris. Chợt bên góc phố, một tấn thảm-kịch diễn nên bởi một mối ghen tương.

Một nhà nghề nhảy-đầm tên là Sefred bắn mấy viên đạn vào anh Francis, 26 tuổi chuyên nghề đánh võ.

Trước đây, trong một nhà trò, hai anh nầy cùng làm việc với cô Andrée 35 tuổi là tay nhảy múa có tiếng.

Cô, trước làm bạn với anh Alfred đồng-nghiệp. Đến sau tình nồng duyên thấm đổi thay cho anh chàng đánh võ.

Chẳng bao lâu, cô không chịu nổi cái đấm, cái đá, cái món võ phũ-phàng của người bạn mới, bèn quay lại trái tim yêu-mến người xưa.

Đến chiều hôm ấy, hai người tranh khối tình-chung gặp nhau nơi góc phố; mặt nhìn mặt, nửa lời tuyệt không trao-đổi cho nhau.

Chắc con nhà võ nóng tiết sấn vào, cho nên anh khéo nhảy tránh ra, rút súng lục bắn cho vài phát.

Một bên ngã gục, phải chở vào nhà thương. Một đàng đứng sững, giải đi nhà đá. Cả đôi bên đều là vai trò chịu lịnh mối tình ngang-nghiêng sai-khiến.

Chữ tài liền với chữ tai.

合 **Bá-Hiệp** 百

Galvanoplastie - Lunetterie

186, rue des Marins—CHOLON

Bổn - hiệu mới lập ở đường Marins, số 186 Cholon có rước thợ ở bên Mỹ-Quốc qua đặng tạo chế các món đồ xi vàng, xi bạc, xi đồng, xi nickel vân vân..... và có bán các món đồ xi bạc như là: đèn để bàn viết, chén bạc về cuộc đãi tiệc, bình bông, khuôn hình, đồ vật, để làm kỷ niệm, và nhiều món đồ vật dụng trong nhà, rất tốt và rất tinh xảo.

Bổn-hiệu cũng có người thiện nghệ coi con mắt và có máy bên Mỹ-quốc để mài kiếng vệ-sanh cho hiệp nhãn. Như là kiến cận thị, viễn thị, kiến mát. Vì con mắt là đều cần nhứt của con người, nếu không coi kỹ hưởng thì phải sợ hại về sau.

Hãy thử rồi sẽ biết

Thuở giờ có người chưa có dịp đến mua hột-xoàn nơi tiệm ông Hội-đồng François Sự, 68, Bd. Bonard, hãy đến mua thử, chớ nghe lời mấy người họ cũng bán, họ biết ông François Sự bán rẻ nên kiếm chuyện dồn là mắt, cho quí vị sợ mà không đến đề mua của họ.

Tôi đến tiệm ông Hội-đồng mua được bớt giá nhiều và rẻ lắm, hột tin ròng; nên để lời khen kẻo đồng thời đi đâu mua mắt và không đáng tin cậy.

TRẦN-VĂN-VIÊN
Điền-chủ ở Baclieu

Cho qui khách đặng hay, nhà của tôi cho mướn tại Longhải nay đã xong, nhà kiểu kiểm thời đồ đạt mới sạch sẽ lắm. —

François Sự

Lời rao

Kính cùng quí vị đặng hay:

Cô **Nguyễn-thị-Viên** *là chủ tiệm hiệu* « **Nam - Hương - Phát** » *ở đường Jardins số 12 — (chữ Hớn kêu là* **Huê-uyển** *nha) CHOLON đả sang cái tiệm của cô cho tôi làm chủ kể từ ngày mồng 7 tháng năm Annam nhằm ngày 13 tháng Juin 1929.*

Giá sang cái tiệm đó cho tôi là 2.978$31 — đả có làm giấy tờ hẳn hòi theo phép.

Vậy tôi cho qui-vị hay rằng: Phàm những việc thiếu dủ của chủ trước ai có dín-dấp sự chi thì do nơi cô Nguyễn - thị - Viên chớ tôi không nhìn biết nợ nần thiếu dủ ai hay là diều chi khác xảy ra trước ngày tôi vô làm chủ.

NAM-HƯƠNG-PHÁT hiệu
Chủ nhơn là ĐỖ-ÂM
Cần-bạch

Hai quyển sách mới

Tại nhà in UNION ở đường Lucien Mossard số 18, có để bán hai quyển sách rất có giá-trị của ông Luật-Khoa Tấn-sĩ Trần-văn-Liễu soạn bằng Pháp-văn.

1 — Luật Hương-hỏa về luật Việt-Nam.

2 — Luật-lệ sự hiếu-thảo do luật Gia-Long và đời Lê.

Giá mỗi quyển: 2 $ 00

Nhớ đọc trinh-thám tiểu-thuyết « Thiện ác đáo đầu » nơi trương thứ ba.

Agence d'Affaires de l'Ouest

HỒ-VĂN-LANG, *Directeur*
9, Quai du Marché (Soctrang).

Cho vay thế ruộng

Vị nào muốn cố ruộng, vườn, hoặc nhà, phố, v. v. mà vay bạc, xin viết thơ cho tôi mà thương-nghị.

Cách cho vay dễ lắm, cho trả phân kỳ nhiều năm. (Nghĩa là như góp tiền vậy).

Lời tính một phần mà thôi; còn các sở tổn, người vay phải chịu.

Tôi cũng mua dùm, hay là bán dùm, ruộng, vườn, nhà, phố, v. v. nên tôi sẵn có người chực mua, và người chực bán luôn luôn. Hễ viết thơ cho tôi, thì được mãng nguyện.

Tại nhà in Hồ-Văn (Sadec) có bán các thứ truyện dủ bộ, đóng bìa dày rất đẹp, và bán sỉ các thứ **văn Quốc-ngữ,** *của M. Lê-Mai soạn.*

Tại **HÀNG HOVAN SADEC** có làm bàng rào sắt, sườn nhà sắt lợp thiết, đóng Canot, sửa các thứ máy, có thợ đến nhà sửa máy riêng. Sửa bình hơi (accumulateur) sửa máy cày đủ hiệu — Sơn xe tuyệt diệu (sơn màu tốt lắm).

Thợ thiện nghệ. — Giá rẻ, làm mau — Xin đồng-bào lưu ý.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54, *đường Pellerin.* — **SAIGON**

Dây thép nói số 748 — Tên dây-thép: CRÉDITANA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng-kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời 4 phân trăm (4%) mỗi năm.
— Nhận lãnh tiền gởi vô sổ « TIẾT-KIỆM » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời đặng 5 phân trăm (5%) mỗi năm. Sổ nầy để cho người tiện, tằng hút ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.
— Nhận lãnh tiền gởi có hạng-kỳ kêu là « *Dépôts Fixes* » cho lời 6 phân trăm (6%) mỗi năm nếu gởi một năm trọn. Khi hữu-sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phân trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng kỳ vậy.
— Mua bán ngân phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tàu thơ hay là bằng dây thép.
— Lãnh trả bạc tháng cho học-sanh Annam đương du học bên Tây.
— Cho vay có người chắc chắn đứng bảo lãnh và có đồ bảo-chứng hiện tại dủ.
— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập cảng.
Công ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG ân lòng mà chỉ cho quí đồng-bào biết rõ về công việc nhà Ngân-hàng hay là hãng buôn.

Quí ông:

HUỲNH ĐÌNH KHIÊM, Phủ-hàm, ở Gocông, *Danh-dự Hội-trưởng,*
TRẦN TRINH-TRẠCH, Hội-đồng Hội-nghị-tư, ở Baclieu, *Chánh Hội-trưởng,*
NGUYỄN-VĂN-CỦA, Chủ nhà in, *Phó Hội-trưởng,*
NGUYỄN-TẤN-VẠN, Nghiệp-chủ, ở Saigon, *Quản-lý Hanh-sự.*

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 24 Juin 1929

GIÁ BẠC

	24-6	22-6
Nhà-nước	11F.35	11F.35
Ngân-hàng Đông-pháp	11 35	11 35
Banque Franco Chinoise	11 35	11 35
Banque de Saigon	11 35	11 35
Financ. Fse. et C.	11 35	11 35
Hong-kong Shanghai	11 30	11 35
Chartered Bank	11 35	11 35

MỄ CỐC

Giá chở đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá lúa 100 kilos

	Par picul de 68 k.	Par 100 k
Vinhlong	4$86	7$15
Gocông	5.05	7.42
Cai-xau	5 00	7.35
Baclieu	5 05	7.42
Gạo trắng thường	4.85	7.14
Namvian — Gạo trắng	4.88	7.18
Namvian — Gạo lứt	4 45	6 54

Ai muốn bỏ hút Á-phiện, tìm đến M. Lê-hoàng-Mưu bỏ giùm cho, miễn người muốn bỏ, đang lúc thảnh-thơi, không mắc bịnh nghèo, không bịnh hậu Suyển hay là ho-lao thổ-huyết.

Có bán tại:

Đại dược phòng L. SOLIRENE, Saigon.
Tân-thị Huê-Pháp-Việt dược phòng Saigon.
Pháp-Á dược phòng P. CHANTE, Cholon

MUỐN BÁN VÌ PHẢI VỀ TÂY

Một cái xe hơi hiệu **Fiat**, *còn mới, 15 mã-lực.— 7 chỗ ngồi.— 5 cái bánh xe hiệu Good-Year còn tốt cả.— Ruột hiệu Ballon, có máy làm cho chạy ít dằn. — Đủ đồ phụ tùng, số trên 8.000. Do nơi Bổn-quán hỏi thăm.*

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Tân № 145 Canton. Chỗ trữ bán Rue de Canton № 47 Cholon
Tiệm ngánh Rue de Praire № 96 Pnom-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thí nghiệm rồi bảo không có sự độc địa chi trong thuốc cả.

Trăm nước thạnh suy cũng bởi tại nơi dân mạnh hay là yếu, do nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cường trong nước và bổn chất gốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gấp mà lo xét cho hết sức chớ nên chậm trễ phải lo vững bền khí huyết cho lắm, mới đây trong hoàn-giới đã mở mang, muôn việc cũng phải lấy sự chắc làm gốc. Vậy thì có thứ thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU là thiệt rất bổ huyết của can tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy.

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi vậy uống luôn thuốc HUYẾT-TRUNG BỬU bảy bữa thì da thịt trở nên đỏ sắc mặt tốt tươi khi chưa uống thuốc nầy thì lấy kim chít trên đầu ngón tay ra máu ít nhiều trên miếng giấy xem cho kỹ sẽ: máu thế nào rồi đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chít máu nhiều trên giấy thấy sắc máu trở nên đỏ tươi còn đông được lâu thì mập hơn khi chưa uống thuốc, còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nửa cân, còn khi chưa uống hãy cầm vật chi nặng trên một yên giơ lên thử coi sức mạnh dường nào, đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cầm thử vật ấy giơ lên như không biết nặng, vậy thì phải biết thuốc HUYẾT-TRUNG BỬU nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Còn như người máu huyết không đặng đầy đủ ít muốn nói chuyện nếu uống thuốc nầy phần khí đầy đủ ca hát hoặc nói đến 3, 4 giờ không nhàm mà rất vui vẻ vậy thì phải biết thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU rất hay và quí báu là dường nào.

Còn người huyết hư bước đi xa không được nửa dặm đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một tháng rồi chạy đến một dặm đường không biết mệt.

Còn thêm một chứng rất hay như ham dâm dục thái quá thì tạn thận đã kém suy thì thần nguơn lạnh, uống thuốc HUYẾT-TRUNG BỬU sáu bảy bữa thì thêm tinh thần lại và ấm hơi tinh khí bởi nhờ máu mà ra hễ phát huyết kém thì tạn thận phát kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là uống bổ tạn thận vậy thì thấy những chứng bịnh nói trên đó đều phải biết sức hay dường nào.

Lại còn thí nghiệm người vú ít sữa không tốt uống thuốc nầy sáu bảy ngày thì người vú có sữa hơn 3 phần khi trước và tốt, còn người đờn-bà đường giáp tháng khi bấm, khi đợt, khi trồi khi sụt, làm đau bụng hoặc ra nhiều làm băng không dứt, uống luôn một tháng thì huyết xấu trở nên đỏ tươi và đúng ngày không đau bụng còn uống luôn mỗi tháng chẳng hề trồi sụt những điều nói đó đều làm những rõ thuốc HUYẾT-TRUNG BỬU thêm phần huyết rất báu là dường nào.

Thường khi con nít nó mất sữa thì ngồi tiên nhiên đã kém thì sanh nhiều bịnh, khó, hoặc đến năm tuổi nó chưa biết đi đứng rõ biết bịnh ấy là tại khí huyết chưa đủ hoặc bịnh cam tích cũng bởi đó mà ra, như con là từ ba tuổi đến năm tuổi nó đã ăn rồi phải cho uống thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU 1 muỗng cà-phê mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trở nên mạnh mẽ xương cứng và chẳng hề có bịnh chi khác như khi còn nhỏ máu đều đủ đến già nó không hay đau đớn.

Một người đờn bà đường kinh đúng hoặc khi trồi khi sụt hay làm đau bụng uống thuốc nầy đường kinh trở nên tốt lại và đậu thai, còn những đờn-bà có thai uống thường tới khi sanh đã mau mắn và sức có mạnh, lại ngày sau đứa con ấy cũng ít bịnh vì đã có bổ dưỡng khí trước thì cái sữa của người đờn-bà trở nên tốt cho con nít bú tự nhiên nó phải mạnh mẽ, còn người đờn bà huyết khí hư thì sanh râu buồn lẳng nằm ngồi không yên, tại can hỏa hừng lên, làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc HUYẾT-TRUNG BỬU thì huyết [illegible] lại, cang hỏa chẳng hừng lên, khỏe khắn trong mình và các chứng bịnh đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.

Còn người tuổi trẻ ngồi tiên thiên và ngồi hậu thiên suy kém ham việc dâm dục khí huyết hao kém sanh ra da mặt vàng hay xây xẩm tối, tím đau lưng lỏng dần gối tay chơn yếu đuối phải lúc tạn canh và tạn thận suy kém và lưng cái óc làm ra lờ tai lùng bùng thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mà mày trở nên tươi tốt và lần lần nó có sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Một người học hành kia phải bị lo lắng quá đỗ thì tâm huyết phải hao kém sắc mặt như giấy trắng, như dặng dùng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh mẽ và khí huyết đầy đủ lại và nở nang lành vóc còn người rất nên xin đẹp.

Một người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối hãy dùng thuốc nầy thì tự nhiên tóc xanh và rất đều lại, có sức mạnh da thịt hết dùng, thường ngày thêm sức già trở nên trẻ.

CÁCH DÙNG: Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc ăn rồi mỗi lần 1 muỗn ăn súp, vậy khuấy nước ấm ấm mà uống.

Giá mỗi ve nhỏ. . . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG y-sĩ VI-TẾ-SANH, kính cáo.

TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT

THIỆN ÁC ĐÁO ĐẦU

Tác giả: TRẦN-QUANG-TƯỜNG (Vinhlong)

(Tiếp theo)

Huỳnh-Bảo nghe nói lấy mủi tên thì nóng ruột nên giựt siêu nhảy tới mà chém người mặt nạ vàng. Bùm! bùm! hai phát súng nổ ra hai thầy trò Huỳnh-Bảo té nhào xuống gạch. Trong hang khói mịt. Người mặt nạ kia lấy mủi tên ra rồi thì người mặt nạ vàng đã đi mất.

Anh-Phong, Ba-Sấm và Tư-Xà vừa bước vô hang thì thấy bàn ghế ngã lăn, dưới đất thì Huỳnh-Bảo và Sơn-Tòng nằm dài như ngủ. Anh-Phong đỡ Huỳnh-Bảo dậy rồi kiếm nước mà đắp nơi trán. Giây lát Huỳnh-Bảo tỉnh lại và nói: « Trời ôi! Ta tưởng bị viên đạn vô tình nó giết chết, nào ngờ ta còn sống tại đây. »

— Dạ thưa Sư-trưởng bị ai bắn?

Huỳnh-Bảo thuật các việc lại cho Anh-Phong nghe thì Anh-Phong liền kiếm khắp trong mình Huỳnh-Bảo và Sơn-Tòng thì không thấy dấu bị thương. Huỳnh-Bảo lấy làm lạ vì rõ ràng anh ta bị bắn mà ngã nên nói: « Ta thấy rõ ràng cái thằng mặt nạ vàng nó bắn ta và Sơn-Tòng mà vì cớ nào ta không bị vít mà lại té kìa ». Anh-Phong ngồi ngẫm nghĩ một hồi rồi nói: À tôi biết rồi, cái thằng nó bắn Sư-trưởng nó không có ý giết Sư-trưởng nên nó bắn bằng một thứ ác khí (gaz) làm cho xỉu một lát mà thôi.

— À phải, nó muốn cho ta xỉu đặng nó cứu thằng kia.

— Dạ nếu vậy tới hai thằng mặt nạ?

— Ừ một thằng vàng và một thằng đen.

Anh-Phong nghe nói thì la: « Trời ôi! Có một thằng mặt nạ mà chịu còn không nổi, nay lại mọc thêm một trự nữa ». Huỳnh-Bảo nghe vậy thì nói: « Đồ đệ chớ lo, thầy có phép mà bắt thằng mặt nạ đen mà nó lấy cái mủi tên đó ».

— Dạ thưa Sư-trưởng tính cách nào?

— Nội ngày mai thầy trò mình sẽ lại tại núi Cấm, đến đó thầy sẽ dùng phép « tom » mà ếm tại miệng hang. Nên thằng mặt nạ nào mà tới số đến đó thì sẽ bị phép mà chết.

— Dạ được vậy thì lo chi cái hầm quí báu không về tay mình.

Qua ngày sau Anh-Phong, Ba-Sấm, Huỳnh-Bảo và Sơn-Tòng đồng lên xe mà đi vô núi Cấm. Tới chơn núi bốn người đều xuống xe mà đi bộ lên núi. Huỳnh-Bảo và Sơn-Tòng cởi áo ngoài lên, rồi mỗi người đều lấy ra một tấm lụa vàng mà quấn ngang ngực. Huỳnh-Bảo chấp tay nơi trán miệng đọc lầm dầm một hồi, Sơn-Tòng mở gói ra lấy một cuốn chỉ lụa vàng và dăn bao cục đá hình con cọp. Huỳnh-Bảo cầm một cục ngải bỏ vào miệng nhai rồi phun lên trên sợi chỉ. Các việc xong, hai người mới bận áo vô. Huỳnh-Bảo liền nói: « Ta đã làm phép « tom » chỗ nầy rồi, nếu ai đi lại đụng sợi chỉ nầy thì phải bỏ mạng. Muốn cho đồ-đệ tin vậy Ba-Sấm khá bước tới thử coi, có ta tại đây không chết đâu mà sợ ».

Ba-Sấm bước tới vừa đụng sợi lụa thì bắt xây xẩm mặt mày té xuống. Anh-Phong nhảy tới đỡ Ba-sấm ngồi dậy, Huỳnh-Bảo lấy tay rờ trên trán Ba-Sấm và đọc lầm thầm ít câu kinh thì Ba-Sấm lần lần tỉnh dậy. Anh-Phong thấy phép của Huỳnh-Bảo huyền-diệu như vậy thì mừng lắm rồi cùng nhau lên xe trở về Namvian.

Quả y như lời Huỳnh-Bảo toán trước, vào khoản 12 giờ trưa một người mặt nạ đi xe máy dầu vô tại chơn núi Cấm rồi để xe đó mà đi lên núi. Đến chỗ cục đá hình ông cọp, người mặt nạ liền bước tới nhóm xô cục đá. Nhưng vừa rờ tới cục đá thì người mặt nạ lại xây xẩm mà té nhào xuống đó. Thình lình người mặt nạ vàng ở trong một cái kẹt núi nhảy tới ôm ngang hông người mặt nạ kia rồi để nằm xuống. Người mặt nạ vàng rút trong túi ra một cái hộp mở lấy ra một chiếc vòng tròn màu đen, để lên trán người mặt nạ kia một lát thì người kia lại lần lần mà tỉnh dậy. Người mặt nạ vàng vừa thấy người kia tỉnh dậy rồi thì lấy chiếc vòng bỏ vào hộp nhảy vô kẹt núi mà đi. Người mặt nạ đen ngồi dậy lấy mủi tên vàng ra, ráng sức đẩy cục đá qua một bên rồi đi theo cái thang mà xuống hầm. Người mặt nạ cũng đút mủi tên vô trong 1 cái lỗ, rồi cũng lấy ra không được.....

Ngày.... tờ báo Tân-Dân có đăng một bài:

Hai mủi tên vàng

Ông Shaketoul ngày. . bị một bọn trộm vào nhà. Đồ quí báu rất nhiều nhưng chẳng có mất món chi, chỉ có một mủi tên vàng phải bị trộm mà thôi. Đó là một cái lạ. Cách vài ngày tại chùa Cao miên ở đất mới bị một bọn cướp vào đánh, mà cũng chỉ giựt có một mủi tên vàng mà thôi. Lấy theo lẻ mà đoán thì e mủi tên vàng nầy cũng có việc chi bí-mật nên bọn nào đây mới tìm mà đoạt. Không biết rồi đây còn ai sẽ bị cướp vì một mủi tên nữa thôi, ai có phải ráng mà giữ.

L. Đ.

(Mai tiếp)

MẤY KHI MÀ CÓ

1· Một sở đất đo được tám mẫu bảy ngàn thước tọa lạc làng Ninh-thạnh, tổng Hòa-ninh, tỉnh Tayninh ở dựa theo đường lên núi Điện-Bà, cách chừng sáu ngàn thước. Trên sở đất nầy có một ngàn năm trăm cây dừa, hai cái nhà cao cẳng và mười hai lò hầm than.

2· Hai miếng đất: miếng thứ nhứt đo được ba-trăm thước; miếng thứ nhì đo được một-trăm thước; cả hai tọa lạc làng Cẩm-giang, tổng Triêm hoa, tỉnh Tayninh, nằm dựa mé sông Bến-kéo. Hai miếng đất nầy để dùng làm bến vựa củi, cây, hay là đá, thì tiện lắm.

Qui vị nào muốn mua hay là muốn mướn xin hãy viết thơ hay là đến tại bổn-quán ở đường Lucien Mossard, n° 13 Saigon mà thương nghị.

TIỂU-THUYẾT

« Chút phận linh đinh » cuốn thứ chót của ông Hồ-biểu-Chánh đã xuất bản

Giá mỗi cuốn .... 0$45

Mua sỉ và bán lại cơ buổ-bổng, Xin gởi thơ cho M. Nguyễn-khắc-Nương, Chủ-nhiệm nhà in « Nguyễn-Khắc » 102 Rue La Grandière.

SÁCH CỦA NGUYỄN THANH-KHIẾT

M. Nguyễn-thanh-Khiết mới ra một cuốn sách luật, bằng chữ quốc-ngữ sách ấy bán tại nhà Mme Thanh-thị-Mậu ở tại chợ mới Saigon (đường d'Espagne số 186).

Giá mỗi cuốn là..... 1$80

Ai mua tại Saigon, M. Khiết bớt cho 0$30.

Người nào có lòng mua sách của M. Khiết xin gởi mandat-poste 1$30 cho M. Nguyễn-thanh-Khiết 79 Rue Lagrandière Saigon; người mua khỏi chịu tiền gởi sách.

M. Khiết không bán chịu và không bán contre-remboursement, vì biết có đồng-bào hiểu dư.

Xin người lãnh sách bán cho M. Kiết bán theo giá của M. Khiết định trong lời rao nầy.

Cám ơn

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — ĐỒNG-BÀO

ĐÔNG-PHÁP

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH SADEC

YẾT-THỊ. — Đơn xin thuận mãi đất nhà-nước.

TÊN HỌ, NGHỀ NGHIỆP và chỗ ở người xin	CHỖ TỌA LẠC sở đất	SỐ miếng đất	SỐ tờ họa đồ	SỐ SÀO MẪU	NÓC HỜ
Nguyễn-văn-Chữ, ở làng Mỹ-thành (Sadec)	Làng Mỹ-thành	147	2•	9 ha. 55 a. 00	
Hồ-văn-Tiêu, và nội bọn ở làng Mỹ-thành (Sadec)	Làng Mỹ-thành và Mỹ-hội (Sadec)	10	2•	56ha. 15a. 00	

VIỆC TRANH CẢNG VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 9 lời nghị định ngày 19 Septembre 1926 và điều lệ 8 và 10 lời nghị định ngày 19 Octobre 1927, ai có tranh cảng điều chi thì nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày dán kết thị nầy, phải làm đơn nạp cho quan Tham-biện chủ tỉnh Sadec.

Sadec, le 15 Mai 1929.
L'Administrateur,
Signé: ILLISIBLE.

Vu pour affichage:
Saigon, le 1929.
Le Directeur des Bureaux du Gouvernement.

HÃY CẨN THẬN

Hễ có đồ chi bày ra mà coi bộ hiền-hạ thích dùng thì liền có đồ giả-mạo. Cho nên khi nào quí-vị có mua **Quintonine** *thì phải nài cho được hiệu thiệt đừng thèm đồ giả mạo.*

Vị **Quintonine** *thấy vị chất các Quinquina. Hòa một chai Quintonine trong một lít rượu chác thì đã thành một thứ rượu bổ vô hạng khai vị thì chẳng có thứ rượu nào sánh kiệp.*

Giá mỗi chai. . ... 0$50

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène, Saigon.

DÂY BĂNG

Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây băng (*écharpes*) cho viên-quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban-biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thơ liền cho Bổn-hiệu mà hỏi giá, Bổn-hiệu sẽ hồi âm cho quí ngài biết.

Nếu chậm trễ Bổn-hiệu bán hết thời phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Xin quí ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
13, rue Lucien Mossard,
SAIGON

Muốn bán một miếng đất ở tại làng Chí-hòa gần bên đất Thánh chà (đường trường đua đi lên, phía tay mặt).

Diện tích miếng đất ấy được một mẫu.

Ai muốn mua xin do nơi nhà số 768, Boulevard Bonnard, Saigon

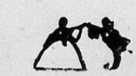

C.J.BONNET

HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH
NGƯỜI CỠI NGỰA NẦY
KHI CHỦ-TÔN MUỐN MUA HÀNG LỤA

BỊNH TIÊM-LA

Trị cách mới, có thuốc uống vào lỗ miệng,

thuốc liều **SIGMARGYL**

Thuốc liều Sigmargyl, *trong đời có một, hiệu-nghiệm hơn hết, có gồm ba vị thuốc giỏi trị bịnh tiêm-la đã có danh.*

Thuốc liều Sigmargyl, *uống vào, bất kỳ bịnh lâu mau, vít tích lành liền, máu me tươi tốt lại, rất lẹ.*

Thuốc liều Sigmargyl, *không độc-địa, uống khỏi lo hư động đau trong bao-tử cùng trong ruột gan chi cả.*

Thuốc liều Sigmargyl, *nhiều quan thầy trị bịnh tiêm-la giỏi, đã có dùng thường, cho là thuốc linh thiệt, không khi nào sơ thất.*

Thuốc liều Sigmargyl, *uống thế thuốc chích hay thật, dùng đã ít hao tốn, lại kinh đáo.*

Nói tóm lại, thuốc ấy linh hay đã nhiều quan Lương-y cao-học nhận chắc, muốn tường rõ thì hỏi-cùng các tiệm thuốc hỏi rao, nói về:

Bịnh tiêm-la và cách trị bằng thuốc

SIGMARGYL

Tổng lý: LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE, 2, Place du Théâtre-Français, PARIS

Thuốc liều **SIGMARGYL** *có bán cùng các nhà bán thuốc*

Mal de Dos et Acide Urique

[illegible]

Sao cho thêm sức thêm khỏe

Các cụ già là người thạo lược, khi [illegible] trẻ con không những các cụ nói: « Các con nên ngoan nhé! » [illegible] chớ làm gì mệt người, kém sức khỏe. »

Thực thế, khi trẻ con đang tuổi lớn [illegible] Trong lúc ấy coi cho trẻ thực là khó [illegible] là những vấn đề cốt yếu, nay nhờ [illegible] là đủ cả. Thuốc Pilules Pink bồi bổ cho cơ thể, [illegible] Pilules Pink [illegible] ở Luxey (Pháp) có nói rằng: « Con gái nhỏ của tôi trước kia xanh xao, nay nhờ Pilules Pink nên được tươi tốt, vì vậy cứ mùa xuân là tôi lại cho cháu uống một hộp. »

Thuốc Pilules Pink thần hiệu để trị các bệnh xanh xao suy huyết, suy nhược, [illegible] hoặc là hết kinh.

Có bán ở các hiệu thuốc.

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

Là thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bệnh do **Mật uế và Đờm dãi** sinh ra, nghĩa là các bệnh ở Gan, ở Dạ giầy (bao tử) ở ruột, ở tim, các bệnh động huyết, bệnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.

Phải nhận kỹ tên ký
G. ROCHER, Bào-chế chuyên-môn
PARIS, 32, Rue de Grenelle
Bán ở các hiệu thuốc

ECOLE COMMERCIALE

(Trường Thương-Mãi)

2-4-6 đường d'Ayot (gần Đông Pháp Ngân-Hàng)

Dạy:

VIẾT CHỮ TẮC VÀ ĐÁNH MÁY
LÀM SỔ SÁCH THƯƠNG-MÃI
TIẾNG LANGSA
TIẾNG ĂNG-LÊ

Mỗi khoa học đều có giáo-sư có cấp-bằng chuyên môn coi dạy mỗi ngày từ 8 giờ rưỡi sáng tới 11 giờ và 3 giờ chiều tới 7 giờ rưỡi tối.

LUẬT LỆ VÀ GIÁ TIỀN

Viết chữ tắc và đánh máy			Tiếng Langsa		
Học mỗi ngày.......	1 tháng...	30$	Học mỗi ngày.......	1 tháng...	30$
Mỗi tuần học 3 lần...	id. ...	15.	Mỗi tuần học 5 lần...	id. ...	25.
id. 2 lần...	id. ...	10.	id. 3 lần...	id. ...	15.
Viết chữ tắc hay đánh máy (riêng từ môn)			**Làm sổ sách**		
Học mỗi ngày......	1 tháng...	15.	Mỗi tuần học 2 lần..	1 tháng...	15.
Mỗi tuần học 3 lần...	id. ...	10.	**Tiếng Ăng-lê**		
id. 2 lần...	id. ...	5.	Mỗi tuần học 2 lần..	1 tháng...	15.

Muốn ăn ở luôn tại trường — Xin đến tại trường mà bàn tính.

Tiền học thì đóng mỗi tháng và phải trả trước

N. B — Bổn trường cũng lãnh làm sổ sách và đánh máy cho mấy hãng buôn nào muốn mướn.

Có giá riêng cho mấy thầy giúp việc hãng buôn cùng mấy thầy giúp việc nhà nước muốn chung đậu lại với nhau mà học thêm.

Xin đến tại trường số 2 đường d'Ayot mà thương nghị.

SẮP MỞ

LỜI NÓI THẬT:

Xà-bong NGUYỄN-HỮU

TỐT MÀ GIÁ RẺ

QUẮC — HÓA

Manufacture de Tabacs

NAM-KỲ TRUNG-HUÊ YÊN-THẢO CÔNG-TY

214-224, quai de Belgique — SAIGON

Kính thỉnh đồng-bào nước Nam mình quan cố. Bổn hãng tạo chế yên thảo tại đây, nguyên liệu và nhơn công đều do trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy cho là nội hóa. Xin các ngài hạ cố cho chúng tôi tấn lộ chừng nào thì bổ lợi cho quê hương mình chừng nấy.

THỜI-SỰ CẨM-NANG 1929

Sách Thời-sự Cẩm-nang 1929 đã xuất bản rồi. Nguyên vì sổ sách in ra tùy theo số người mua mà thôi chớ không có in dư nhiều, nên quí ngài nào có cần dùng mua xin viết thơ cho Bổn-hiệu dặn trước, khi sách in xong rồi thời Bổn-hiệu sẽ gởi xuống liền.

Giá một cuốn là.....	2$50
Thêm tiền gởi........	0 35

Thơ và mandat gởi cho
M. NGUYỄN VĂN CỦA
Imprimerie de l'Union.
12, rue L. Mossard.— SAIGON

DẦU HÔI MÕ-NEO

Liệt vị hãy mua thử dầu hôi hiệu Mõ-Neo « Le Pétrole Ancre » của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà dùng. Dầu nầy thắp ít hao đã sáng suốt mà không có khói. Thiệt là tốt nhứt hạng trong toàn cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles
Đều có bán các thứ dầu hôi nầy

Trong Lục-tỉnh anh em muốn bỏ thầu đèn chi, xin viết thơ cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles ở Saigon đường d'Adran, số 4. Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.

BỆNH RUN

nhất-quyết trừ tiệt bằng thuốc
Tœnifuge Français
của quan đốc-tờ DUHOURCAU
là thứ thuốc rất nhậy mà rẻ tiền nhất.
chỉ 12 viên là khỏi không cần thuốc tẩy.
Nhà bán thuốc cho bộ Thủy-quân và bộ Thuộc-địa.
Bán tại nhà LEGOUX Frs
6, Rue Louis-Blanc, La Garenne (Seine)
Trước tại số nhà 10, phố Turenne, Paris
và bán ở các hãng thuốc to.

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Chuyện tích xưa, ông bà mình truyền lại theo đời tận thời, càng ngày càng lu và quên lần lần hết.— Ông Lê-văn-Phát, Đốc phủ sứ, thưởng thọ ngũ đẳng Bội tinh và hàng lâm, trong khi rảnh, có lượm lặc mấy lời truyền ngôn hay làm ra một pho sách, đặc hiệu là: «Les Contes et Légendes du Pays d'Annam»— Viết bằng chữ Pháp, văn chương đặt để một cách tiểu lao đến đỗi người Pháp cả ọ phẩ tặng khen. Sách ấy nói về chuyện Annam xoan giả người Annam, nên Annam đều học it coi thì thông hiểu mau. Rất có ích cho người Annam.

Annam ai cũng nên mua một quyển trước cho con cháu biết luân lý xưa của Annam, học cách đặt để theo Pháp, sau giải khuây một buổi.

Giá mỗi cuốn......... 1$20
Bán tại Imprimerie de l'Union Saigon

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho
đường mé sông. — (SAIGON)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gởi nhuộm bên Pháp quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trổ 4$00 một thước tây.

Lục-soan lang-châu, trắng từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2$70 tới 2$80 mỗi thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt rộng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80.— Giá 5$20 một quần.

Lãnh đen (ba lãng đen huyền, không trổ khôn; đồ lông), khổ Bắc-thảo 6$00 một quần.

Lãnh đen (ba lãng đen huyền không trổ không đồ lông) khổ trung 5$50 một quần.

Các món hàng kể trên đây đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng hải, rèn tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ cang, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là: tiền nghĩa nhì hậu lợi.

Vì muốn trì danh trong lục châu nên bổn hiệu kinh lời cho chư qui khách hay; nếu ai muốn mua bất cầu là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hàng hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới chắc tin lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

NHÀ BÁN ĐỒ PHỤ TÙNG XE HƠI
COMPTOIR CHOLONNAISE
Đường Tổng-đốc-Phương, số 86 Cholon

Khai trương ngày 27 Oct. 1928

Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vỏ ruột hiệu: MICHELIN DẦU SĂNG DẦU NHỚT đủ hiệu

Chủ-nhơn là người Annam, chắc sẽ làm được vừa lòng các quí ngài về việc giá cả và sự tiếp rước.

Mong nhờ đồng-bào chiếu cố cho Bổn-hiệu xin hết lòng cảm tạ.

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán:

Gạo trắng, trà Huê Lái-thiêu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm bòn Phú-quốc, *(nh 1$70 ve litre 0$70, ve nhỏ 0$20)* thuốc rượu Thiên-thời *rất thần hiệu*, dầu Cù-là, Bột Long-xuyên, Savon Háo-vĩnh, bánh Quốc-Nữ, mứt gừng vân vân....

Xin mời quí ông quí bà đến mua giúp, ắt được toại lòng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN-KHẮC-HƯƠNG
98, Rue Lagrandière
Téléphone 609

Bánh Bông-lang trái Nho, có Beurre, có Vanille thiệt ngon. Năm cắt (0$50) một chục.

Xin mua tại hãng Bánh Quốc Nữ, số 98 đường La Grandière. Ở xa mua nhiều gởi colis postal cũng được.

Hãy hút thuốc

JOB

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — ĐỒNG-BÀO

ĐÔNG-PHÁP

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH RACHGIA

YẾT THỊ. — Đơn xin phát mãi đấu giá đất nhà-nước.

TÊN HỌ, NGHỀ NGHIỆP và chỗ ở người xin	CHỖ TỌA LẠC số đất	SỐ miếng đất	SỐ tờ họa đồ	SỐ SÀO MẪU	NÓC HỜ
M. Lagarde, Hoa-đồ ở Saigon	Socson	»	»	850 mẫu 00	
Bùi-hữu-Đạt, à Longxuyên	Mylam	»	»	200 mẫu 00	

Rachgia, le 6 Mars 1929.
L'Administrateur,
Signé: ILLISIBLE.

Vu pour affichage:
Saigon, le 2 Mai 1929.
Le Directeur des Bureaux,
Signé: L. BERLAND

VIỆC TRANH CẢNG VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 9 lời nghị định ngày 19 Septembre 1926, việc tranh cãng và kêu nài về các đơn xin trên đây, phải tỏ nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày giáng yết thị nầy, và nạp đơn cho quan Tham-biện chủ tỉnh Rachgia.

Rachgia, le 23 Avril 1929.
L'Administrateur,
Signé: ILLISIBLE.

Vu pour affichage:
Saigon, le 15 Mai 1929.
Le Directeur des Bureaux,
Signé: L. BERLAND.

THUỐC HIỆU **ASPIRINE DES "USINES DU RHONE"**

là thuốc để uống trừ những bịnh:

Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét cư
Nhứt đầu, nhứt óc, nhứt răng
Đau mình, đau mẩy, đau lưng. Nhứt gân cốt, trật cơ

có bán cùng trong các nhà bán thuốc
Phải đòi hoi cho đặng hiệu "USINES DU RHONE"
mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

Feuilleton N° 269

TIỂU-THUYẾT

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA

七 俠 五 義

HỒI THỨ BẢY MƯƠI HAI

Nghê-Trung nhìn biết cựu-lõa-kế.
Đặng-Trình lén thả tên Huỳnh-đường.

(Tiếp theo)

Châu giản-Trinh lại nói: « Hể ra khỏi cửa nầy rồi thì đi qua phía Tây-Bắc ấy là con đường-cái, cứ theo đó mà đi. »

Thầy trò tạ ơn, vừa mới đi được ít bước, bổng nghe Châu-giản-Trinh kêu rằng: « Trở lại, trở lại; khoan đi đã. »

Hai thầy trò nghe kêu liền dừng chơn lại.

HỒI THỨ BẢY MƯƠI BA

Dâm Phương-Điêu lâm cứu Châu-liệt-nữ.
Tham Hạ-Bảo rủi gặp Tia-nhiêm-Bá.

Khi Nghê-kế-Tồ nghe Châu-giản-Trinh kêu, thì dừng chơn lại mà hỏi rằng: « Thơ-thơ còn muốn dặn bảo đều chi? »

Châu-giản-Trinh nói: « Mắc lật đật mà thiếp còn quên một việc, vì thiếp có một tín vật, ấy là vật của thiếp thường đeo trong mình từ hồi thuở nhỏ; vậy nay thiếp xin gởi gắm cho ngài, thoản như ngày nào mà ngài cứu cha thiếp ra rồi, thì xin ngài giao lấy vật nầy lại cho cha thiếp, bảo cha thiếp chớ có lo tưởng cho phận thiếp làm chi. » Vừa nói vừa trao vật ấy cho Nghê-kế-Tồ. Nghê-kế-Tồ vừa mới tiếp lấy vật ấy rồi, thì Nghê-Trung bước tới hối đi cho mau. Vừa hối vừa dắc tay chủ mình mà chạy. Nghê-kế-Tồ tuy chạy theo Nghê-Trung, song cũng còn ngó lại mà coi chừng; thấy cửa vườn đã khép lại, bèn an lòng chạy riết theo Nghê-Trung.

Còn Châu-giản-Trinh khi trở về rồi lại nghĩ thầm rằng: « Một chẳng làm, thì hai chẳng thôi, hể có làm rồi thì làm luôn trót thể; vậy ta cũng nên thừa lấy dịp nầy mà cứu nàng Cẩm-Nương cho khỏi nạn, chẳng là tốt hơn. » Nghĩ như vậy rồi, liền đi thẳng đến địa-lao. Mà cũng may vì ác-tặc nó khi Cẩm-Nương là một đứa con gái, nên nó không cần để người canh giữ. Châu-giản-Trinh cũng lựa chìa-khóa mở cửa địa-lao rồi hỏi Cẩm-Nương rằng: « Chị có chỗ nào quen lớn mà ở nhờ hay không? »

Cẩm-Nương nói: « Tôi có một bà cô, ở cách đây cũng chẳng bao xa. »

Châu-giản-Trinh nói: « Nay tôi thả chị ra, chị có biết chăng? »

Cẩm-Nương nói: « Ơn ấy sánh như trời biển, dầu cho đến bạc đầu tôi cũng chẳng dám quên. »

Châu-giản-Trinh nói: « Chị chớ nói nhiều, hãy theo tôi cho mau. » Nói rồi liền dắc tay Cẩm-Nương, tuốt ra phía cửa sau vườn; Cẩm-Nương tạ ơn, rồi từ biệt nhau, tìm đường lánh nạn.

Cẩm-Nương đi rồi, Châu-giản-Trinh bèn trở lại vừa đi vừa suy nghĩ một mình rằng: « Không xong rồi, việc của ta làm đây, chẳng phải là việc tầm thường; huống chi ta ở đây mà hầu hạ Quách-Thị, thiệt cũng mua ngày; tuy nó ghen tương mà cấm chồng nó trong một lúc; thoản như nó bị chồng nó là thằng ác-tặc, bom giỏ nó riết đây rồi, nếu ngày nào mà nó xuôi thuận theo chồng nó một bề; thì chi cho khỏi ta bị nó ô nhục. Ôi! Con người ở đời, sớm muộn gì cũng phải chết một lần; nay cái việc oan ức của cha ta đã có quan Thái-Thú cứu rồi, thì lòng ta cũng đã toại nguyện; vậy thì ta cũng nên chết phứt cho rồi, cho khỏi sợ khỏi lo. Song chẳng biết phải chết chỗ nào cho êm ái... À! Được rồi, ta xuống chỗ địa-lao tự ải mà chết, thì chúng nó ắt tưởng là Cẩm-Nương; đến khi chúng nó coi kỹ lại mà biết ta rồi, thì ắt chúng nó biết ta đã thả Cẩm-Nương và thầy trò quan Thái-Thú, rồi liều mình mà chết. Thế thì ta mà chết đây thiệt chết cũng danh. » Chủ ý đã nhứt định như vậy rồi, bèn đi thẳng xuống địa-lao, lấy sợi dây lưng bằng lụa quyết treo lên mà làm vòng; vừa thọc cổ vào thì hồn đã nương mây bạc.

Đây nhắc lại bọn ác-đồ ở nơi Chiêu-hiền-quán, khi bắt nàng Cẩm-Nương đem về, ai ai cũng đều thấy rõ. Trong bọn ấy lại có một người, thấy Cẩm-Nương có sắc thì bợm ta đã động lòng mà nói thầm rằng: « Nếu ta được nàng ấy, thì trọn một đời vui sướng còn hơn thần tiên. »

Đến chừng nó thấy Mã-Cương đem giam nàng ấy tại dưới địa-lao thì nó lại mừng thầm mà nói rằng: « Ta phải làm... như vậy... như vậy, chẳng là tiện việc cho ta. »

Nguyên người nầy là Thại-phương-Sóc, Phương-Điêu, chẳng cần hỏi hắn xuất thân thể nào mà làm chi; duy thấy cái xước hiệu của hắn đó thì đủ biết hắn là đứa bất thông rồi.

(Mai tiếp).

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN VĂN
Directeur-Propriétaire: NGUYỄN-VĂN-THIỆT.
13, Rue Lucien Mossard.— SAIGON

Tirage 2886 Ex. Saigon le 20 Juin 1929

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant LÂM-VĂN-NGỌ

Saigon le 20 Juin 1929

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông tỉnh-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm ngành ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 47,
và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Pra're số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên ứng nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong ngoài đều biết, các chứng ho dùng đến ắt hết, không sai, tánh thuốc chẳng hàng chẳng lạo đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhị.

Chủ trị những bịnh như sau này: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, đàm nhiều nổi siếng, lại huyết ho lao ho sồn con nít bị phong hàng, hơi thở nóng nảy, phổi sanh lao nhiệt, tắt tiếng, lồi trìu sọc hàng hoặc làm trồi bịnh ho, cả thảy các chứng bịnh đó dùng đến thuốc này thì đặng an nhiên vô sự mạnh mẽ như thường, ăn ngon ngủ ngon rõ ràng giá một thứ thuốc hay lạ thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng có lòng hạ cố mua dùng, xin hãy nhớ lưu tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phật mập của bổn đường có câu chứng nơi tòa kẻo lầm thứ giả uống vào thêm hại. Bởi lòng nầy có kẻ vì tham lam chế thuốc bậy bạ ngoài làm hộp ve, toa, nhãn đồng hịch của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp làng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc trộn đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn cafe như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến hết bịnh thì thôi, dù có một bữa uống rồi một bữa nghỉ hoa ra trễ nãy sự kiến hiệu thuốc.

Mỗi ve lớn giá là . . . . . 0$80
Mỗi ve nhỏ giá là 0 40

THUỐC HIỆU

Capsules de Santal Saloté Thomas

TRỊ BỊNH ĐAU LẬU

Khi trước ông Lương-y Henderson có chế một thứ thuốc hiệu là Đông phương Thiên-trước Santal Citrin tinh.

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1868 trương thứ 871, ông Lương-y ấy có đăng một bài Diễn-thuyết như vầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu và Cubèbe uống nó có hại mà mùi thơm tho, dầu uống bao nhiêu cũng không phát K, uống nó rồi cái mùi nước đái phải khác ra, và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm.

Thứ thuốc Salol các Y-viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi-thấy, bổ-thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhứt vị Salol vào trong Santal tinh, làm cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trợ lẫn đương cũng là bổ dưỡng kẻ trai tráng.

Thuốc nầy dễ uống lắm, bỏ vào bụng rồi thì mau tan.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ tám hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lậu, bất kỳ lâu mới gì phải mạnh rồi.

Tại tiệm thuốc Pharmacie Principale của ông L. SOLIRÈNE, ở ngoài cô-nhơn và nhứt, ngang bảo chế y sanh, ngang nhà hát tây, Saigon, có bán.

YATRÈNE 105

Thuốc trị bịnh kiết.

Bảo chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc này uống nó thì thấy mau hết hẳng hỏi.

Độc quyền trong cõi Đông-pháp

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE.

Ở ngang nhà hát tây Saigon.

Nam sử tập yếu

Nguyễn-triều sự tích

(Tiếp theo)

Năm ấy mùa ba tháng năm, Đức Gia-Long tấn binh tới Phan-thiết, các đạo viện binh hội chiến, khắc phục Bình-Thuận-Thành. đến năm canh-tí mùa-xuân. Đức Gia-Long xưng vương tại Gia-định, (hồi đó, Đức Gia-Long mười chín tuổi) sắc hạ thời nói « truyền-chỉ » sai phái thời nói « chỉ-sai » Bá quan trần cáo văn thơ, thời nói chữ « bẩm » Bữa ấn còn dùng « Đại-Việt-Nguyễn-Chúa » giấy tờ còn dùng niên hiệu vua Lê.

Mùa xuân tháng ba, đức Gia-Long sanh Hoàng-tử-Cảnh, Nguyên-phi của ngài là Tống-thị, (lịnh ái của Tống-phúc-Khuông) sanh Hoàng-tử tại Saigon.

Năm Tân-sửu mùa đông, Đức Gia-Long truyền chư tướng điểm duyệt binh số, tính cả Bộ-binh và Thủy-binh các dinh trại, số trên ba muôn, chiến thuyền tám chục chiếc đủ dùng, có Đại-chuyến-thuyền năm chiếc, ngoài ra lại có chiến-mã năm chục cặp, chiến-tượng mười lăm thớt, cũng lợi dụng tại chỗ chiến-trường, còn lương hướng thời có lúa gạo mấy kho, đủ quan quân thực dụng, điểm binh xong thời triệu chư tướng hội nghị, sẽ cử binh đánh giặc Tây-sơn.

Năm Nhâm-Dần mùa xuân, Tây-sơn nhập khẩu Gia-định, tặc thuyền hơn một trăm chiếc, đậu chật bến sông. Quan quân giao chiến bị thua, đều thối lui tất cả, chỉ có Man-hòe làm cai-cơ đốc chiến, dùng chiếc thuyền Tây-dương cự địch với Tặc-binh, chẳng dè bốn phía bị vây. Tặc-binh nhóng lửa vào Thuyền (Thuyền Tây-dương) cháy hết. Man-hòe vô phương tẩu thoát, bị lửa chết trong thuyền. (Man-hòe là người Phú-lang-sa, Bách-đa-lộc tiến cử. Đức Gia-Long phong chức cai-cơ, dùng chiếc thuyền Tây-dương đánh giặc).

Đức Gia-Long nghe báo thất kinh, thối-thúc binh-thuyền ứng tiếp, ngài ngồi một chiếc thuyền rất lớn (Đại-chiến-thuyền) có đề hai chữ « Bình-Tây » khi ngày giông thuyền tới Tam-kỳ-giang, gặp tặc thuyền tại đó, ngài bạn nhung-y và đội nón chiến-sĩ, (nón của binh-sĩ đánh giặc) thắt lưng đứng trước mũi thuyền, tay phất cờ truyền lịnh tấn binh, áp tới tặc thuyền giao-chiến, bỗng đâu thuyền ngài cột buồm bị gẫy. Tướng-sĩ phát sợ mất hồn, thế mà ngài cứ đứng đó vững vàng, tay cầm súng Điểu-thương bắn giặc, ngài trông thấy tặc thuyền như bướm, biết sự cự chiến không xong, truyền quân-sĩ và đánh và lui, giông thuyền trở về ngưu-chử, (sông nghé, tại bến-thành) tặc binh cả thấy tiến bộ, phân hai đạo rượt theo, đức Gia-Long ám hiệu binh-thuyền, nửa đêm kéo buồm ra chạy, chạy miết tới xứ Tam-phụ, (thuộc định-tường) đồn trú tại đó mấy ngày. Tặc tướng là Giang-châu-Lạp chạy theo, thủy binh lấy số muôn mà kể, đức Gia-Long ở đó không được, phải chạy qua Hà-Tiên.

Ngài ở Hà-tiên chưa bao lâu, lại chạy qua Phú-quốc, khi ngài ngồi thuyền qua biển, trông ra Trời tối đen sì, thuyền chạy lò mò cả đêm, chẳng biết đâu bờ bến, thoát nghe dưới đáy thuyền cụ quậy, dường như có vật gì đội thuyền mà đi. cho nên thuyền chạy vững vàng, thẳng đường giông tới Phú-quốc, sáng ngày xem kỹ, té ra một bầy rắn dưới đáy thuyền, quan quân thấy vậy lạ kỳ, đều ngó nhau thất sắc, đức Gia-Long chẳng cần để ý, cứ ngồi đó làm thinh, đoạn thuyền tới Phú-quốc quăng neo, bầy rắn chạy đâu mất hết, vậy mới biết Đế vương hữu mạng, nên linh-xà bảo hộ hành thuyền. thời nhơn có câu rằng: « Xà phụ (đội) ngự-châu » thật có như thế.

Mai tiếp

Cái sảy nảy cái ung

Bệnh ghíp là một bệnh bình như tầm thường, thế mà chớ tưởng là ta dễ thoát vòng nó được đâu. Khi bệnh ghíp đã khỏi rồi thì sức cũng kém đi, huyết cũng xấu, não cũng suy. Nhất là về mùa rét, ai đã bị bệnh ghíp khỏi cũng phải uống thuốc để bồi bổ huyết và bổ cho các bộ phận như thuốc Pilules Pink.

Cứ xem những lời mình ta của các người ở khắp bốn phương giới thì đủ biết rằng thuốc Pilules Pink thực công hiệu vô song.

Bà Piat ở xã Montmaur (Hautes-Alpes) có viết giấy rằng:

« Tôi góa chồng và có hai đứa con nhỏ. Mùa đông năm ngoái tôi bị cảm (ghíp) nặng, khi khỏi rồi tôi kiệt sức, không còn muốn làm ăn gì nữa. Và tôi đã đứng tuổi, đến ngày hết kinh nguyệt cho nên nhiều chứng bệnh. May thay tôi nhớ đến thuốc Pilules Pink. Tôi giám cam đoan với ngài rằng tôi biết được thuốc ấy mà dùng là cái hạnh phúc lớn của tôi. Tôi uống thuốc Pilules Pink thấy sức hoàn lại, mạnh mẽ làm ăn được như thường. Ấy cũng nhờ Pilules Pink nên tôi mới kiếm được miếng ăn cho châu nhỏ. »

Thuốc Pilules Pink có bán ở các hiệu thuốc

CÁCH ĐIỀU-TRỊ
THEO PHƯƠNG NỘI-ẨM
để chữa

BỆNH GIANG-MAI
bằng thuốc bánh
SIGMARGYL

Thuốc **SIGMARGYL** trắc có ba thần hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc **SIGMARGYL** này chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tổn-thương, cả các thời-kỳ của Bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tì vị, thuốc này là một thứ thuốc trắc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công-hiệu:

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại
LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE
số 2, Place du Théâtre-Français - PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các hàng bào-chế tây ở thuộc-địa.

LỞ NGỨA

SÂU CHÂN

Hắc lào, ngứa ngáy
bỏng dạ
và tất cả các bệnh ngoài da muốn chữa khỏi tức khắc thì nên bôi

POMMADE
FLORENTINE

Nên thử ngay, sẽ thấy công hiệu phi-thường

Có hàng vạn người viết thơ minh tạ !!!...

G. ROCHER
Bào-chế chuyên-môn
87, r. de Grenelle
PARIS

Bán ở các hiệu thuốc ở toàn cầu

TẠI HÀNG ĐẠI-ÍCH

29, đại lộ Tổng-đốc-Phương à Cholon

Là hàng có danh trữ nhiều hiệu xe máy kiểu kiểm thời, xe đủ màu rất đẹp và bán đủ đồ phụ tùng xe máy giá phải chẳng và bổn-hiệu làm Đại-Lý hiệu đèn **manchon hiệu Succès**, *đủ kiểu dùng bằng dầu sống sức sáng 150 bougies và hiệu* **đèn Condé** *treo và để bàn sức sáng 120 bougies dùng bằng dầu sáng. Xin chư quí vị lưu ý rất cám ơn.*

Bán sỉ và bán lẻ.

Chủ-nhơn kính cáo.

THUỐC NHỨC ĐẦU
ASPIRINE
DES
USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI:

NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐAU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin

NHẬN KỸ TÊN HIỆU
"USINES DU RHONE"
mới chắc là được thuốc bào chế tinh sảo và công hiệu

1207

Giờ tắm hầu kề. Bể lặng nắng chang chang:
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoàn buồm lướt ngoài khơi

NGƯ ÔNG KỂ BÀI HÁT

Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm dấu tích!

Hãy đến lựa mau mau máy chụp hình hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE
Ở ngang nhà hát tây.— SAIGON.

Vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa.

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất **đại bổ** *không thứ nào* **bì kịp**, *chế riêng cho mấy người nào* **ăn cơm không ngon, ngủ không đặng yên giấc,** *hay là mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.*

Thật là một **thứ rượu mùi vị** *rất* **ngon ngọt.**

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu này thì mau phục **sức mạnh lại.**

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết

Bởi vậy số bán càng ngày càng thêm một cách lạ thường
là tại nơi đây bán ròng thuốc tốt
Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-Phòng L. SOLIRENE

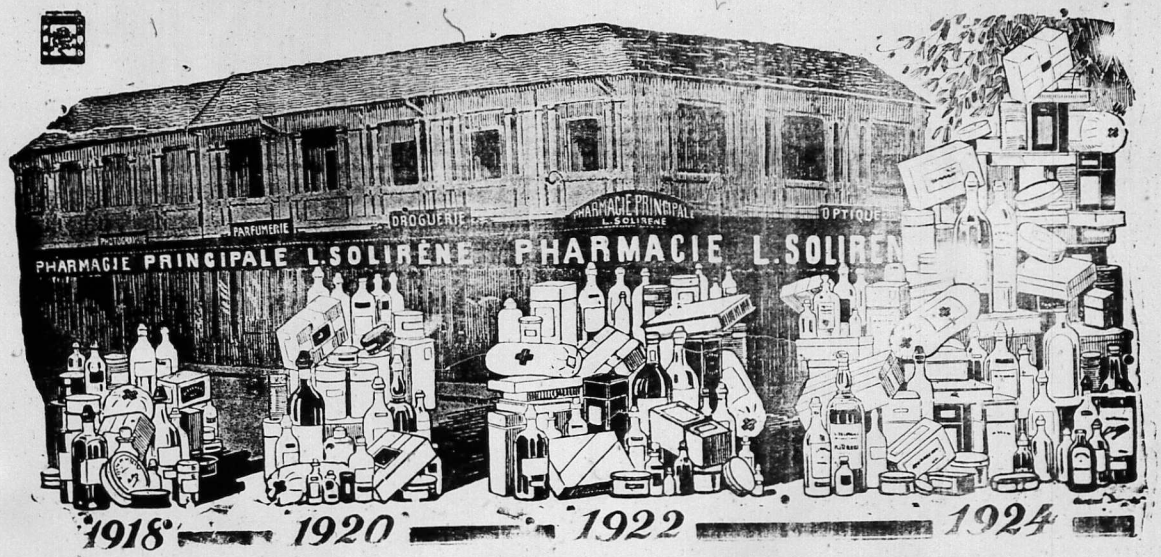

Nội cõi Đông-Pháp, có nhà nầy bán rẻ hơn hết
ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KỸ NGHỆP CHO HÃNG
ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON
1, Rue d'Ayot. — SAIGON

Hãng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ màu xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiểm thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÃNG

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NÀY

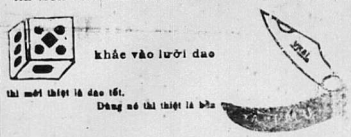

khắc vào lưỡi dao

thì mới thiệt là dao tốt.

Dùng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

TỦ SẮT HIỆU

«NUGUE» và «GILLOT»

Các vị phú-gia ở Lục-Châu muốn ở ăn yên ổn, khỏi trộm cướp, mỗi người nên sắm một cái tủ-sắt hiệu «NUGUE» hoặc hiệu «GILLOT» đặng cất vàng bạc thì chắc chắn vô cùng.

Những hiệu tủ-sắt nầy làm tại bên Pháp-Quốc, ai có dùng rồi cũng đều khen là tốt về sự chắc chắn, dã vậy trong cơ hỏa hoạn cũng khỏi lo đồ đạt cất ở trong. — Xin mời đến xem thì sẽ thấy các sự tốt của những hiệu kể trên đây.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nghành ở: Saigon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthu Thaibinh, Yunnanfou, Tourane, Hue, Quinhơn, Nhatrang, Donghoi, Thuxa.

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* **RIF** chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cũng là trên kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm mỗi thấy ngày xuân đã thôn mòn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lân thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mềng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn bà mất máu, cơ huyết bạch, cô chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, da mặt đỏ sáng, tinh thần trên kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinoise 190-192, Rue des Marins, Cholon.

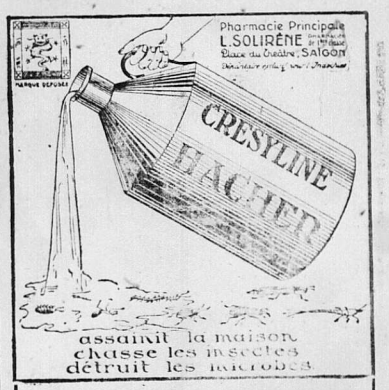

TẨY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Giá mỗi thùng nhỏ là: 0$50